

גליון 368
שנה ח' תשע"ט

סיפורי צדיקים

יו"ל לע"נ הרה"ח ר' הלל ז"ל בן ר' פינחס נחום המבורגר שיבלט"א

תודה למשפחת קלייטן על האישור לשריטמש בתמונה

סיפורי חז"ל

והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים
קדוש יאמר לו

רבי שמעון הרים ידיו בתפילה לפני הקדוש ברוך הוא, לאחר התפילה באו אליו רבי אלעזר בנו ורבי אבא וישבו לפניו, לפתע ראו אור גדול, היום טרם החשיך והחמה נראתה כגוש אש לזהת השוקע בתוך ימה של טבריה, באותה שעה הזדעזע כל המקום, אמר רבי שמעון, עתה הזמן שהקדוש ברוך הוא זוכר את בניו ומוריד שתי דמעות לתוך הים הגדול, וכשיורדות הדמעות, פוגעות הן בגוש האש ושוקעות יחד בים. בכה רבי שמעון ובכו אתו החברים, אמר רבי שמעון, עכשיו אני מגלה מה שאין לאיש אחר רשות לגלות, ובזכותו של דור זה יתקיים העולם עד ביאת המשיח, והמשיך רבי שמעון ואמר, אוי מי יקים או כשהגלות תימשך ותימשך וקשה יהיה הסבל. לאחר מכן אמר רבי שמעון סודות נסתרים על הגלות הראשונה, ועל חורבן בית שני, עד שתבוא הגאולה ותהיה שבת לה', ללקוט נפשות בתענוג הקדושה בכל אלף השביעי, וזו היא התעוררות הרוחות הקדושים של עם ישראל להתלבש אחר השבת בגופות אחרים קדושים, ולהיקרא קדושים, שכתוב (ישעיה ד' ג') 'והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו'

(זוהר ח"ב ט')

פרשת השבוע

ונאם הגבר שתם העיץ (כ"ד - ג)

מסופר: בימי השואה נמצא במחנה אחד מפקד עריץ ואכזרי מאד והיה סומא באחת מעיניו, עינו השמאלית עשויה זכוכית, עין תותבת מוצלחת מאד שאי אפשר היה להבדיל בינה ובין עין אמיתית, והיה מתגאה בזה. ערב אחד החליט להתבדח על חשבון היהודים האומללים, פקד לקרוא ליהודי אחד מהמחנה. היהודי הופיע כולו רועד מפחד. שב ליד השולחן, התרצה משהו לאכול? פנה אליו בשאלה, כן, ענה היהודי. ובכן, שמע נא יהודי, אם תוכל להבחין איזו היא העין התותבת שבי, תקבל ארוחה כיד המלך, אבל דע לך אם תטעה לא תצא חי מהחדר הזה. התבונן היהודי רגע קט והצביע בביטחון על העין השמאלית שזוהי העין התותבת. נכון, זכית, שב ואכול כאות נפשך אמר המפקד, אך הסבר לי כיצד הצלחת לקבוע זאת, בשעה שעד עכשיו אין אף אחד שהצליח להכיר בזה? תגיד לי את האמת ואני מבטיחך שלא אגע בך לרעה. השיב לו היהודי, מפני שראיתי עין זו מסתכלת עלי באופן קצת אנושי.

אותו הדבר, אומר ה"כוכבי אשר", היה עם בלעם הרשע, שרק בעין התותבת שלו שפיר חזי להגיד משהו לטובתם של בני ישראל.

כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל
אל וגו' (כ"ג - ג)

מסופר על הרה"ק רבי יצחק בנו של הרה"ק רבי חיים מוואלוז'ין זיע"א, שבשנת תר"ד הוזמן לאספה במיניסטריון לענייני פנים בפטרבורג, ושר הפנים נאם נאום מלא משטמה שטנית נגד היהודים, מתוך כל עדות אזרחי המדינה הם מתבדלים, מוצצים את לשדם ואת דתיהם של עמי הארץ אינם עושים, וחידה שתומה ושאלת פליאה, למה יוצר האדם ברא עם רשע ומשחת הנפש כזה? רבי יצחק השיב: ירשני נא הוד מעלתו להעיר לו, כי בשמעי זאת נוכרתי, כי עוד לפני אלפי שנים קם נביא לגוים ושמו בלעם בן בעור, אשר חזה מחוזה שדי, הגיד מראש כי ימים יבואו ויהיו כאלה אשר יחשבו ככה כמחשבת הוד מעלתו שר הפנים, ומעתה בטוח אני כי מצבנו שונה לטובה, כי הלא כן היה דבר בלעם, "כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל א-ל הן עם כלביא יקום וכארי יתנשא", כלומר, כשיאמרו וישאלו על יעקב וישראל מה פעל א-ל, למה יצר אותם אלקים בעולם? אז תגיע השעה שיקום העם הזה ויתנשא כארי. תשובה זו הדהימה את שר הפנים שאמר, כמה גדול כוחה של אומה זו אשר הבטחות כאלה לה, ואשר חכמים כאלה בתוכה היודעים כה להשתמש בהן.

זמני השבת

זמני יציאת השבת

ירושלים 8:28 ת"א: 8:31 ר"ת: 9:01

פרשת בלק

זמני כניסת השבת

ירושלים: 7:12 ת"א: 7:27

החולה, חדור האמונה ברבינו, קיבל את הדברים כצורתם, והיה נחוש בדעתו לא לסור ממנו מימין ושמאל. אחרי דו שיח נוקב בין הרופא לבני המשפחה, הובהרה להם בנחרצות עמדת הרופא: "שתי ברירות בידכם, האחת – לבצע את הניתוח ולהסיר את הרגל. השניה – לעזוב את בית החולים. אין אני לוקח על עצמי את האחריות הכבידה..." – סיכם הרופא את השיחה. חזר השליח לרחובות בשלישית. והנה, בעודו דורך על מפתן הדלת, טרם הספיק להוציא דבר מה מפיו, קורא לעברו רבינו בהחלטיות: "החולה יבריא, הוא צריך להיות אב בריא וחזק ולפרנס את משפחתו. אם הרופא מכריח לנתח – צאו מבית החולים!" בני המשפחה ההמומים קיימו את הדברים במילואים. חתמו על שחרור באחריותם והוציאו את היהודי מבית החולים. ואכן, חזר לחיים רגילים. ובחנותנו בנו – בן העשר אז – נזכרו כולם בפלא הגדול...

מן ההר אל העם...

היה זה באחת משנותיו האחרונות ביום אסרו חג של שמחת תורה. רבינו זי"ע נח על הכורסא שבחדר קדשו. גופו הטהור תשוש מן היגיעה הרבה בעבודת הקודש של ירח האיתנים. מעט ממקורביו סובבים אותו, עומדים הכן לשמוע דיבורי קודש שהיו נזרקים מפיו בזיקוקין דנורא תוך כדי מנוחתו, כדרכו בקודש. נקישות רמות של חוסר סבלנות נשמעים על הדלת. אותה דלת הסובבת על צירה שעות רבות בכל יום לשמוע את צרות כלל ישראל, להאזין למכאוביהם להעתיר עבורם ולהחיש להם צרי ומרפא. אף עתה עמך בית ישראל עומדים כבר מעברה השני של הדלת ונוקשים בחוסר סבלנות. ליבם דואב ו"חבילתם" על כתיפם, מבקשים לפרקה לתוך ליבו הבלתי מתמלא של רבינו זי"ע. המקורבים מבקשים לצאת ולמחות בציבור הנוכחים בחוץ, על העזתם להפריע את מנוחת קדשו של רבינו. כשהם מבקשים מרבינו זי"ע שהיום לא יקבל קהל, כדי שיוכל לאגור מעט כח לעצמותיו הדואבות.

רבינו זי"ע "מוחה" בידם. "אף אחד לא בא לדפוק על דלתותי כדי לספר לי על זכייתו בלוטו. כולם באים לפרוק ולהשיח בפני את צרותיהם. וכי האיך אוכל לעמוד בצערך של יהודי ולחוס על גופי וכוחותי?... בכוחותי הדלים ובעצמותי הכואבות קם מן הכורסא, התיישב על כיסא קדשו בסילודין, והורה לפתוח את דלת החדר לקבל את ה"יהודים של ה' יתברך" – "די אייבערשטערס יידן"

לקט סיפורים מרבינו הקדוש והטהור רבי דוד משה
מקרעטשניף זי"ע"א ליומא דהילולא ט"ו תמוז

רק אם אתם תמשיכו לאכול אני אמשיך לדבר

מסופר על רבינו הקדוש זי"ע"א: היה זה בסעודת עתיקא קדישא סעודת יום השבת קודש, רבינו יושב בראש השולחן וסועד כמנהגו את סעודת היום בצוותא חדא עם החסידים, רוחו הטהורה של רבינו מרוממת, לעתים קצרות הינו מזמר ניגוני דביקות ושמחה, אחר כך משמיע דברי תורה עמוקים ונפלאים, וממשיכים בסעודת השבת עוד, ורבינו ממשיך את דבריו המתוקים מדבש וחוזר חלילה, האזוניים נטיות אל רבינו מקשיבים בערגה לדבריו הקדושים, ופתאום שקט, רבינו מפסיק לדבר, "אני לא מסכים לזה! לא, לא אמשיך" רועם קולו הרך בהחלטיות, "רק אם אתם תמשיכו לאכול, אני ימשיך לדבר."

קהל הנוכחים מפנים מבטים תמיהים זה אל זה ולא מבינים מה קרה, אך רבינו בשלו, אתם תמשיכו לאכול את הטושולנט ואני ימשיך לדבר. לאחר סיום סעודת השבת מסביר בתמימות אחד הנערים הצעירים, בחור בר מצוה שזה עתה מלאו לו שלוש עשרה שנים, ואך עתה בא ללמוד בישיבה. אני ישבתי לי במקומי בירכתי השולחן, ולא שמתי לב כי רבינו אומר דברי תורה, ולכן התחלתי לאכול מהצלחת שלפני, לפתע שמתי לבי כי הנני סועד לבד וכולם יושבים דרוכים ומקשיבים לדברי הרבי, מיד השמטתי את המזלג מהיד, הבחין הרבי בכך ואז אמר את מה ששמעתם.

הוא צריך להיות אב בריא וחזק ולפרנס את משפחת

מסופר על יהודי שנפצע ברגלו באופן חמור. בדחיפות הובל לבית החולים, ולאחר בדיקות מקיפות, קבע הרופא, שבכדי להציל את חייו מהזיהום המתפשט יהיו חייבים לקטוע את הרגל. בבהלה רבה שלח היהודי החולה שליח לבית רבינו. השליח חזר ובפיו בשורה: "הרבי אמר, שתזכה להוביל את בנך בן העשר לחופה, כשאתה מהלך על שתי רגליך". החולה לא האמין למשמע אוזניו, ומיד חזר עליהם באזני הרופא. "חוזר אני ואומר" – אמר הרופא בתקיפות יתר – "יש נמק מסוים בברך, ואם לא נקטע את הרגל, סכנה נשקפת לרגל השניה ולכל הגוף כולו". השליח נשלח בוריוות למסור לרבינו את דבריו האחרונים של הרופא. אך הרבי בשלו: "אין להרשות לקטוע את הרגל בשום פנים ואופן!"

משל ונמשל

שכרו הרבה מאד

משל ליהודי עני ואביון שהיה מטופל בילדים הרבה והיה מחוסר פרנסה, כל ימיו היה מתאמץ ומתלבט בלבטים קשים כדי להשתכר למחייתו ולמחית אנשי ביתו, ומעולם לא עלה בידו להשיג אפילו כדי פרנסה בצמצום. פעם אחת היה מהלך ברחוב ונפשו מרה עליו מאוד, שכן יודע היה שאין בביתו אפילו מזון סעודה אחת, ואף ריווח כלשהו לא נראה לעין. והנה בלכתו כך בראש מורד, הבריק דבר מה לנגדו, משהפנה ראשו, ראה איזה דבר מנצנץ, שבר זכוכית או חתיכת פח חדש, כמעט שגמר בדעתו לעבור משם ולהמשיך בדרכו, אולם אף על פי כן חשב שמה כדאי לו לטור ולראות מהו הדבר הנוצץ, אולי מטבע הוא, ואפשר יהיה לקנות בו לחם לפי הטף, גחן והרים את הדבר וראה, שזו אבן מבריקה בשלל צבעים, אבן גדולה ומלוטשת, שבשעה שמגלגלים אותה ביד היא מתנוצצת כל פעם בצבע אחר, התחיל הדבר להיות משונה ומוזר בעיניו, פנה והלך ונכנס לחנותו של צורף זהב והראה לו את האבן, משבחן הצורף את האבן, קפץ וקרא שאוצר כזה עין לא ראתה עדיין, וכי ראוייה אבן כזאת לפאר את כתרו של הקיסר, מיד שלח הצורף והודיע לקיסר על האבן יקרת המציאות שנתגלגלה בהיסח הדעת לידיו של העני, הביאו את העני דגן עם האבן לפני הקיסר, והקיסר אינו פוסק מלהלל ומלשבח את האבן המופלאה, והוא מתפעל מיפיה הרב. לבסוף פונה הקיסר אל העני ושואל אותו כמה הוא רוצה בשכרה של האבן? אדוני המלך אומר העני, כלום יכול אני לדעת כמה לבקש בעדה, הרי לא ידעתי בכלל שיש ערך לאבן זו בשעה ששהיתי והגבהתי אותה. אף על פי כן נתן המלך לעני ממון הרבה ונכסים בעד האבן, אם כי לא ידע הלה כלל מה שוויה, ואף קרבו קרבה יתירה והושיבו בסוד שריו ויועציו.

הנמשל: תורתנו הקדושה לומדיה ומקיימי מצוותיה, אינם צריכים כלל לחשב חשבון גודל ערכה ורום חשיבותה, ולפעמים אף חייבים להסיח דעתם לגמרי מכך כי רב ערכה מפי ומפנינים יקרה, מצווים הם להרים את האבן הטובה, ללמוד בה ולקיים את הכתוב בה בלא לחשוב כלל על השכר הצפוי להם בעבור זה, כי על כן נאמן הוא הקיסר הגדול מלך מלכי המלכים הקב"ה שלא יקפח שכרה של שום בריה, וישלם לו לבעל המציאה שכרו משלם.

(בשם החפץ חיים הקדוש זיע"א)

רבינו פוסק לפוסק הדור

היה זה בשנת תשכ"ה. שמעו של הגאון רבי שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל כבר נדף למרחקים. פסקיו בכל המקצועות, ובהלכות שבת בפרט, כבר התבדרו בבי מדרשא, ושמו היה נהגה ביראת כבוד בפי כולם. מספר אחיינו ובן-ביתו הנודע, הרב אברהם יוסף לייורזון שליט"א: באותה תקופה, תקפה את דודי הגרש"ז זצ"ל דלקת חריפה בעצב בפניו. ייסורים נוראים אחזו בו, ושיתקו כליל את פעולותיו. זכורני, שבאמצע ליל הסדר של אותה שנה, נתקף בגל כבד של ייסורים נוראיים, עד שהיינו מוכרחים להזעיק רופא. לא היו ברירות רבות. הרופאים כולם המליצו פה אחד, על ניתוח פנים מורכב. אמנם כרוך בו סיכון רב למוח, עקב סמיכות העצב למוח, אך ברירה אחרת אין. הגרש"ז זצ"ל לעומת זאת, טען בתוקף, שאם המוח עלול להיפגע, עדיף לו ייסוריו מאשר פגיעת מוחו ההוגה בתורה. לולי תורתך שעשועי, עדיף להיאבד בעיני. באותה תקופה למדתי בישיבת "סלובודקה" בבני ברק. שם היו רבים מהבחורים מסתופפים בצל קדשו של רבינו זיע"א, וכך גם אני, כבר נסעתי אל רבינו כמה פעמים. הצעתי לדודי – הגאון רבי אברהם דב זצ"ל, אחיו הצעיר של הגרש"ז זצ"ל, לנסוע ביחד לרחובות, ולשטוח את הענין בפני רבינו זיע"א. הגענו למקום, ולאחר זמן ארוך של המתנה, נכנסנו בשעה 2.30 בלילה אל רבינו. בטוחים היינו, כי השעה המאוחרת תתן אותותיה על פני רבינו, ויראה מותש ועייף. נקל לתאר, איפוא, את גודל תדהמתנו, בראותינו את רבינו יושב רענן ומלא חיות, כמו לא ישב שעות ארוכות ומקבל עשרות יהודים, מפרק את משא לבם הכבד ומעתיר עליהם אצל אבינו שבשמים. דודי הגרא"ד זצ"ל התחיל מפרט את דבר הזכרתנו, ואת פרטי מחלת הגרש"ז זצ"ל. משהתחיל מפרט את תסמיני המחלה, ידע רבינו מיד להגות את שם המחלה, ואמר להם: "בעצם – לטובת הענין, עדיף היה לערוך את הניתוח באיטליה – בבית חולים מיוחד המתמחה על כך. אך היות ויודעני בו בהגרש"ז זצ"ל, שאינו חפץ לצאת מארץ הקודש, הרי אני 'מסכים' שיערכו את הניתוח ב'הדסה'..." אמנם יהיו גרורות מהמחלה, המשיך רבינו, "והעין והאוזן הימניים עלולים להיפגע כתוצאה מהניתוח, אך בכל זאת עצם הניתוח יעלה יפה, ובעז"ה תהא לו, לגאון הדור, רפואה שלימה..."

יצאנו מביתו של רבינו, וכבדרך כלל חיכו שם "מוניות" עד השעות המאוחרות של הלילה, או ליתר דיוק, השעות המוקדמות של הבוקר. לקחנו 'מונית' ונסענו לירושלים. עם זאת, שטרם הנסיעה לא ספרנו לו על תכניתנו, אולם משחורנו עם תשובה ברורה ובהירה על כך, פנינו עמה בבוקר לביתו של דודי הגרש"ז זצ"ל. ואכן כך, דברי רבינו היוו את המשקל המכריע אצל הגרש"ז זצ"ל לגשת לניתוח, והם אשר הרגיעו את דאגתו מפניו. למותר לציין, כי דברי רבינו התממשו במדויק. העין והאוזן הימנית נפגעו, אך הדור זכה לאורו הגדול של הגרש"ז זצ"ל, שהעצים והאיר עוד כשלושים שנה.

צ'ין אדם לחברו

העונש על צער בעלי חיים
 הרה"ק מביטשקוב זיע"א, סיפר פעם סיפור מוזעזע: פעם נכנס יהודי אל אבי הקדוש הרה"ק רבי דוד משה מקרעטשניף זיע"א, (יומא דהילולא ט"ו תמוז) ובלב כבד עד מאד, מספר על חמשת ילדיו, שאילמים המה, רחמנא לשיזבן. שמע אבי הקדוש את מצוקתו, וברחימאיות ביקשו שיגולל מעט מקורות חייו. התחיל הלה לספר, על קורותיו - על דא ועל הא. אך, אבי הקדוש לא היה מרוצה, וביקש להיזכר ולספר עוד על עצמו. התחיל ההוא מחטט בזכרונו, ומנסה לספר עוד ועוד, אך, אבי הקדוש עדיין לא מרוצה. כראות אבי הקדוש שהיהודי לא נזכר, אמר: "נו, הלא אם-כן אהיה אני מוכרח להזכירך... "הזוכר הנך, שהיית שובב גדול בילדותך, מעשי משובה רבים עוללת. פעם גם נקלעו לידך 'חבורה' של חמש ציפורים במכה אחת, והתעללת בהם קשות, לא נרגעה רוחך עד שחתכת להם את המקור. הזוכר אתה?!" - שאל רבינו. הנהן הלה בראשו, מבויש. המשיך רבינו: "משום 'צער בעלי חיים' זה, נגזר עליך, שחמשת ילדיך יהיו אילמים..." נכלם כולו עמד האיש, ובקול לא-לו התחנן וביקש מרבינו דרך תשובה. משראה רבינו הקדוש את לבבו הנשבר רשם לו מרשם כל שהוא,

ואכן זכה הלה וראה ישועה בצרתו...

להקל סבל מ'ישראל

הרה"ק רבי מאיר יחיאל מאוסטרובצה זיע"א הצטיין בענוותנותו הרבה, כשנפגש פעם עם הרה"ק רבי חיים עוזר רבה של ווילנא זיע"א, ביקש הלה ממנו שיאמר דבר תורה, הרבי לא הרגיש עצמו ראוי לומר תורה וסירב, אך כשהפציר בו כמה פעמים, ניא את ואמר איזה חידוש. רבי חיים עוזר התפעל מאד מהחידוש הזה וקרא: הרי כבוד תורתו הוא גברא רבא אמיתי. החזיר לו הרבי בעניויות ובבושת פנים, לא די בזה להיקרא גברא רבא, שאל ר' חיים עוזר בתימהון אלא במה כן? ענה הרבי, בזה שמקילים הסבל מ'ישראל, והראייה מחו"ל שאמרו בגמרא (מכות דף נב ב) אמר רבא כמה טפשי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה, ולא קיימי מקמי גברא רבה, דאילו בספר תורה כתיב "ארבעים יכנו" (דברים כה ג) ואתו רבנן בצרו חדא, ותמוה הרי אותו הדבר אפשר ללמוד מספירת העומר, שבתורה נאמר "תספרו חמישים יום" וחכמינו ז"ל העמידו רק על ארבעים ותשעה, אלא שבספירה זה פשט טוב, אבל במלקות מקילים על איש ישראל, ולכן כשרוצים לזהות גברא רבא מביאים ראייה ממלקות.

הילולא דצדקיא

יום ראשון י"א תמוז
 רבנו יעקב יצחק חיות ב"ר אברהם (אפי רברבא - שמ"ה)
 הרה"ק רבי צבי הירש מוידושוב ב"ר יצחק אייזיק (עטרת צבי - תקצ"א)
 הרה"ק רבי אלחנן וסרמן הי"ד (תש"א)
 הרה"ק רבי אהרן טביש ב"ר יעקב (קרני ראם - תר"ב)
 יום שני י"ב תמוז
 רבי יעקב ב"ר אשר (בעל הטורים-ה"א - ק"ח)
 יום שלישי י"ג תמוז
 הרה"ק רבי מרדכי מקרעמניץ ב"ר יחיאל מיכל מזולאטשוב (תקע"ז)
 הרה"ק רבי מרדכי ב"ר פינחס מקאריץ (אב"ד קאריץ - תקע"ז)
 יום רביעי י"ד תמוז
 הרה"ק רבי פנחס שפירא מסלאוויטא ב"ר משה (תרל"ב)
 יום חמישי ט"ו תמוז
 הרה"ק רבי חיים ב"ר משה בן עטר ("אור החיים" הקדוש - תק"ג)
 רבי אריה לייבוש הלברשטאם ב"ר שמחה (אבי הד"ח תקצ"א)
 הרה"ק רבי דוד משה מקרעטשניף (תשכ"ט)
 הרה"ק רבי אריה לייבוש הלברשטאם ב"ר שמחה (אבי הי"דברי חיים - תקצ"א)
 הרה"ק רבי יעקב משה מקאמארנא ב"ר אליעזר צבי (תרפ"ט)
 יום שישי ט"ז תמוז
 הרה"ק רבי דוד היילפרין אב"ד אוסטראה ב"ר ישראל (תלמיד הבעש"ט - תקכ"ה)

זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מצווה הלכות

מאת הרה"ג נמליאל הכהן רבטיבין שליט"א
 מ"ס "גם אני אודך" רמ"ד יוסף הירש"ל על המצוות.

הלכות מוקצה (ה')

א) כלי שמלאכתו לאיסור, שמוותר לטלטלו לצורך גופו, [כגון פטיש לפתוח בו אגוזים וכדומה], היינו רק אם אין לו כלי שמלאכתו להיתר, שיכול להשתמש בוה. (משנה ברורה סימן ש"ח, ס"ק י"ב)

ב) אם יש לו גם כלי שמלאכתו להיתר, וגם כלי שמלאכתו לאיסור, ואם ישתמש בכלי ההיתר, יצטרך יותר לטרוח, עדיף שישתמש בכלי שמלאכתו לאיסור, דלמעט בטירחא בשבת עדיף. (קצות השלחן סימן ק"ח, ס"ק י"ד)

ג) אין צריך להשאיל משכנו כלי היתר, על מנת שלא יצטרך להשתמש בכלי שמלאכתו לאיסור, לצורך גופו. (פסקי תשובות, סימן ש"ח, הערה 24)

קרית קרעטשניף רחובות

טל': 052-7144471 מייל: sipureitzadikim@gmail.com

בחסות רשת חנויות

גל פז

לע"נ

כ"ק אדמו"ר רבי דוד משה
 בהרה"ק רבי אליעזר זאב
 זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל